

GŁOSKI SZUMIĄCE, SYCZĄCE, CISZĄCE

SZUMIĄCE

Przy wymawianiu głosek szumiących (sz, ż, cz, dż) język znajduje się za górnymi zębami, za wałkiem dziąsłowym, a jego boki dotykają górnych zębów. Zęby są zwarte, zaś wargi lekko wysunięte do przodu.

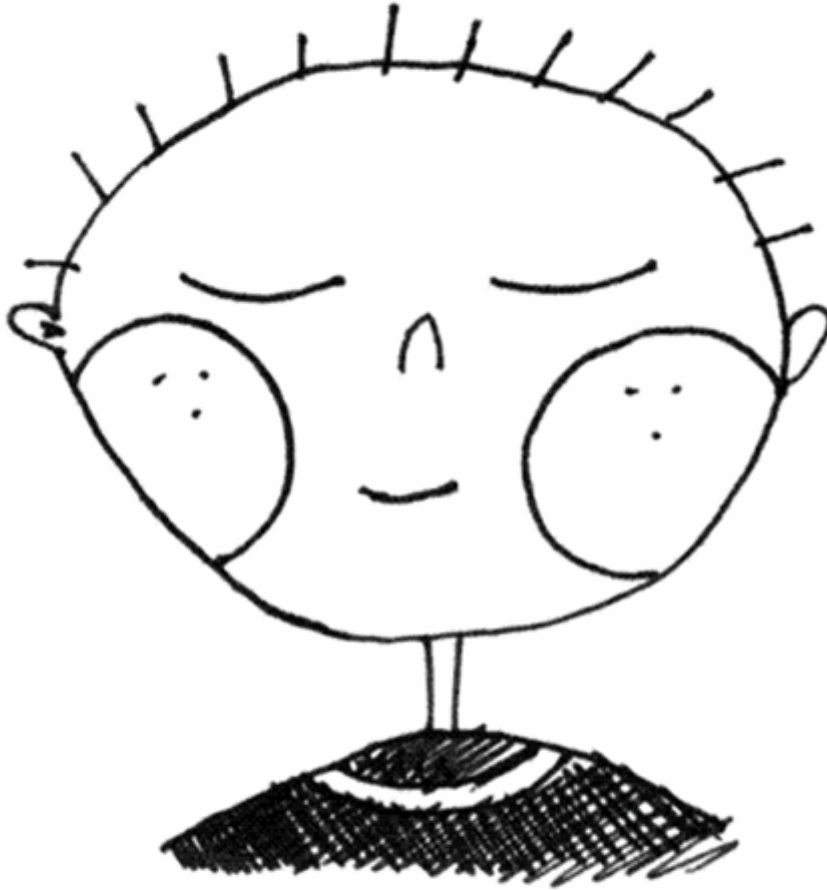
SYCZĄCE

Przy wymawianiu głosek szeregu syczącego (s, z, c, dz) język znajduje się za dolnymi zębami. Zęby są zbliżone, a wargi rozchylone (uśmiech), spłaszczone przylegają do zębów, które są widoczne.

CISZĄCE

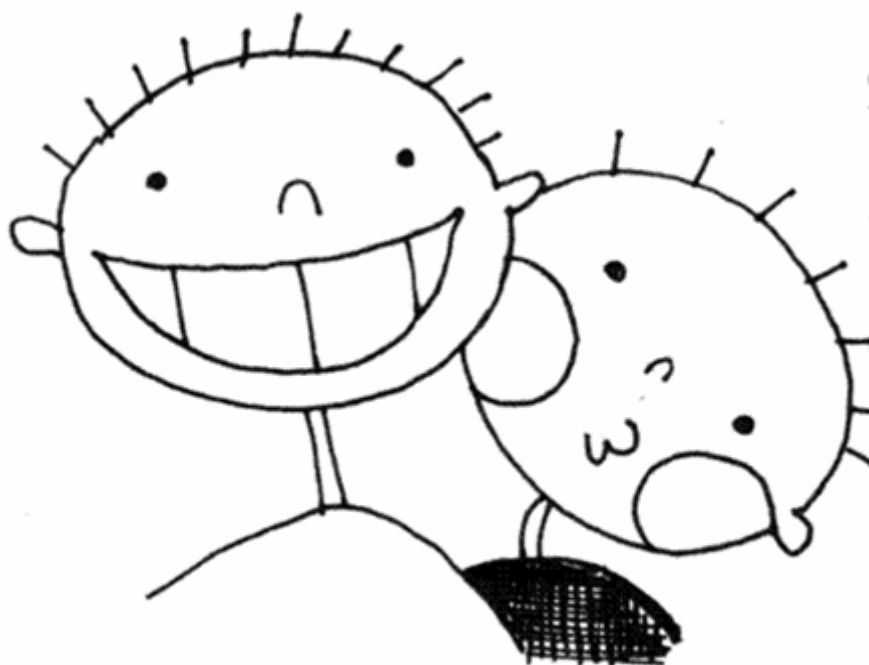
Przy wymawianiu głosek szeregu ciszącego (ś, ź, ć, dź) środek języka unosi się do góry, do przedniej części podniebienia twardego. Zęby są zbliżone do siebie, a wargi lekko zaokrąglone.

Karty do ćwiczeń artykulacyjnych.

Buzia na kłódkę, ćwicz razem z nami:

Wdech nosem, a wydech ustami.

Wargi mam sprawne: dzióbek z nich zrobię,
A potem uśmiech pokażę Tobie.

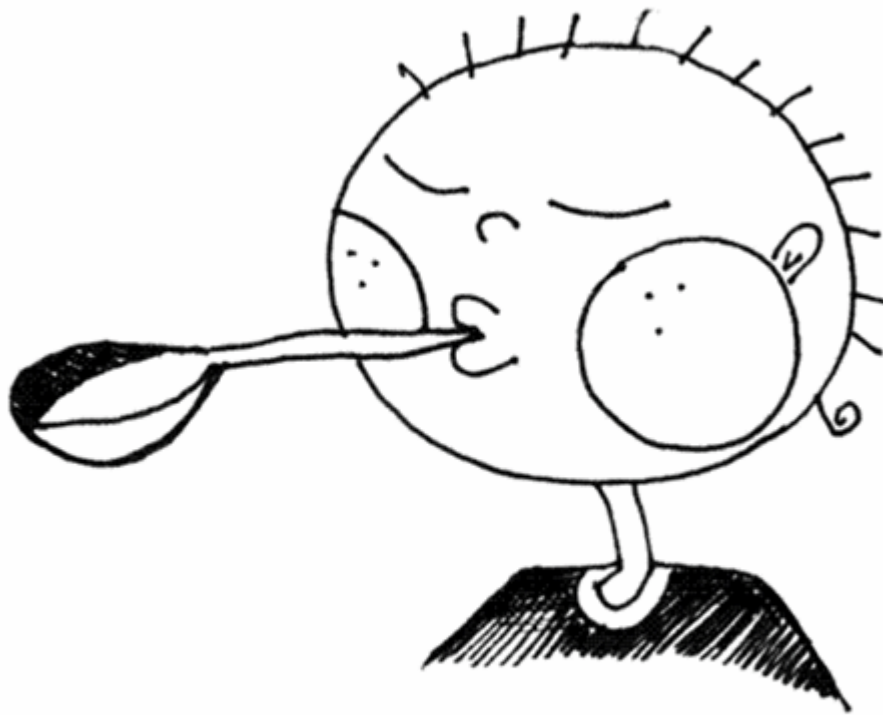

Króliczek zęby górne ma długie po to,
By na dolną wargę zakładać je z ochotą.

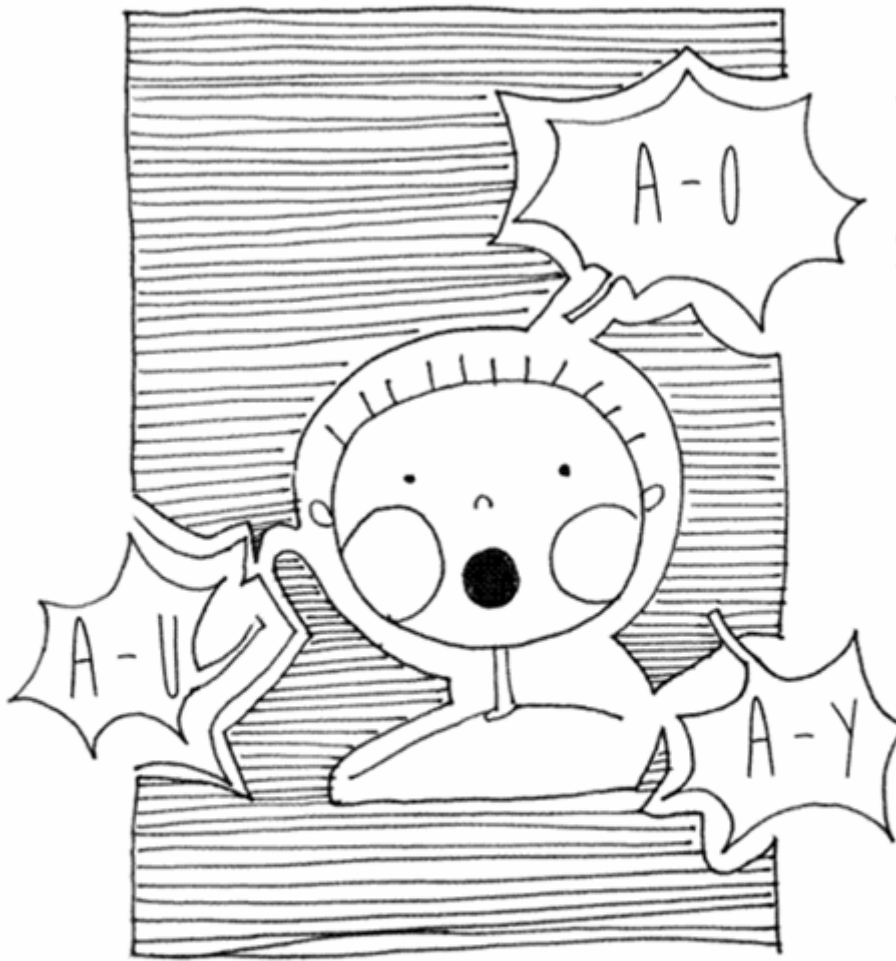

Wampirka zrobię — łatwizna to taka:

Dolne zęby, górna warga i mamy kudłaka.

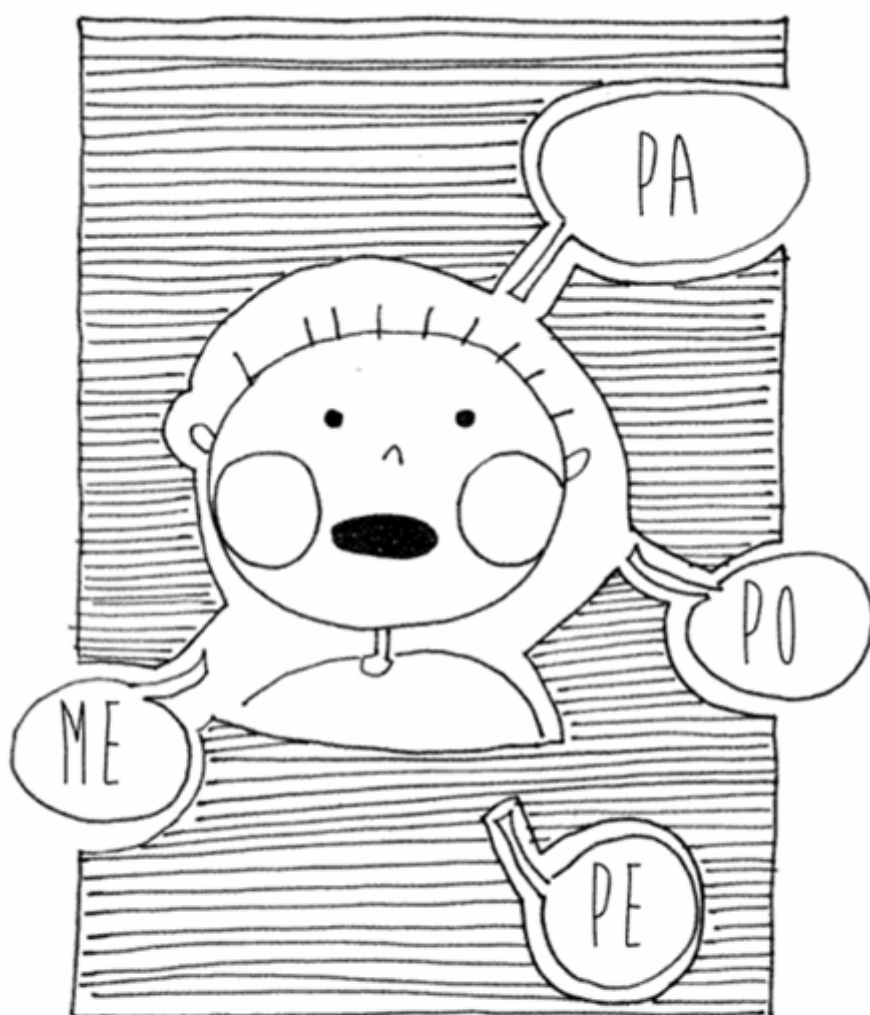
Wargi me dzielne, trzymają łyżeczkę
Minutę całą, dość sporą chwileczkę.

Usta gotowe? Niech mówią na zdrowie:

A O E U Y I

A-O, A-E, A-U, A-Y, A-I

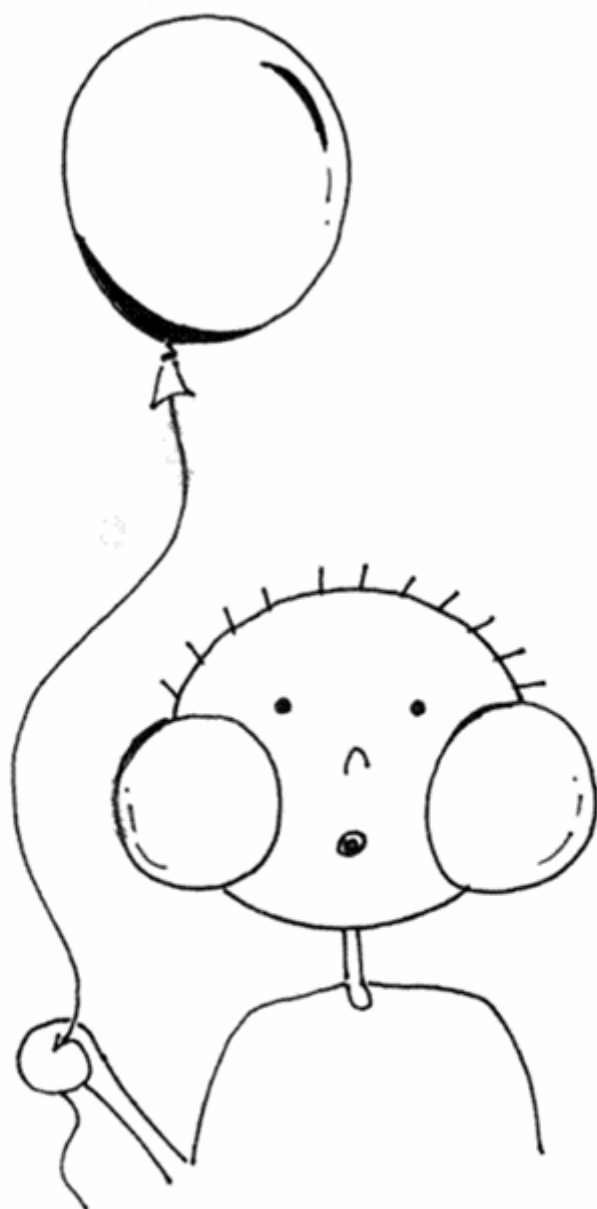

Teraz sylaby, sprawa jest prosta:

Kto jest gotowy — niechaj im sprosta:

pa, po, pe, pu, py, pi.

Nie jakieś opony, piłki czy kule,

Lecz wielkie balony zrobione czule.

Z policzków, rzecz jasna— inwencja ma własna.

Uwaga, dzieci! Zbliża się niebezpieczeństwo!

Gargamel? Klakier? Istne szaleństwo!

To pszczoła jakaś. Maja, nie-Maja,

Jakaś to z ula złośliwa zgraja.

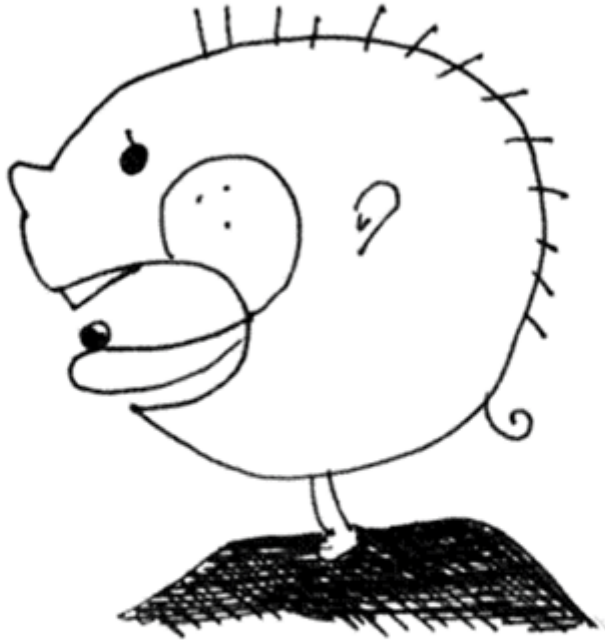
Przebili balony. Powietrza brak.

Ja ćwiczę dalej, tak czy siak.

W buzi mam superbohatera:

Język waleczny potwory pożera.

Potworem — rodzynek. Walka z nim prosta.

Hop do sufitu! „Tam, mały, zostań!”

Broda oparciem — nie rusza się wcale.

Usta otwarte! Jak jest? Wspaniale!

Język zwycięzca potwora połyka.

Brawa od mamy brzmią jak muzyka.

